

»Note iz srca«

B.S.

» KOMPOZITOR Aleksandar Simić poznat je po svojim brojnim ostvarenjima i nastupima s ansamblom Serafimi, ali i po predanom humanitarnom radu i velikom milosrđu koje je pokazao angažujući se kao aktivista i portparol Milosrdnog fonda »Svetlost«, na projektima koji su bili usmereni ka socijalno najugroženijim grupama društva.

»Note iz srca« naziv je njegove najnovije inicijative, kojom pokušava da animira svoje kolege umetnike i uz pomoć celokupnog društva iznese nešto što mediji već nazivaju »Nacionalnom kampanjom za besplatne kulturne sadržaje posvećene starim, siromašnim i hendikepiranim sugrađanima«.

Dajući primer i postavljajući temelje ove važne i plemenite akcije, g. Simić je sa svojim ansamblom održao i prve koncerte pod nazivom »Note iz srca«. Prvi od njih u galeriji Kulturnog centra Beograda bio je posvećen deci s Daunovim sindromom, a sledeći, u Svečanoj sali Skupštine grada, članovima svih beogradskih udruženja osoba s hendikepom.

G. Simiću, kako je došlo do nastanka ovakve inicijative i kakve su pri tome bile vaše namere?

Moja osnovna ideja bila je da priredimo nekoliko besplatnih novogodišnjih koncerata za ljude koji su zbog svog fizičkog zdravlja i materijalnog statusa marginalizovani i često isključeni iz društvenih i kulturnih dešavanja. Okupio sam jedan broj svojih kolega, pre svega muzičara, i pitao ih da li su raspoloženi da se zajedno potrudimo i pripremimo koncerte koje ćemo odsvirati iz srca, bez ikakve ideje o materijalnoj nadoknadi. Kada sam im objasnio o kojoj vrsti publike je reč, svi su s radošću pristali. Onda sam otišao do svoje prijateljice Nene Mihajlović, koordinatora i urednika programa u Kulturnom centru Beograda, i zamolio je da bude domaćin ovakvih koncerata, na šta je i ona bez razmišljanja pristala.

Kada smo shvatili da imamo program i prostor u koji možemo da po-

Aleksandar Simić ispred fontane »Batezda« u Njujorku. Fontana prikazuje anđela koji čuveni jerusalimski izvor pretvara u mesto izlečenja za one koji se u njemu okupaju. Četiri anđela u podnožju fontane predstavljaju umerenost, čistoću, zdravlje i mir.

zovemo publiku, obratio sam se svojoj drugoj prijateljici Greti Kec, koja već godinama vodi Kreativno-edukativni centar za decu ometenu u razvoju, i ponudio joj da prvi koncert bude posvećen isključivo »njenoj« deci – deci s Daunovim sindromom. I time je sve bilo manje-više zaokruženo. Imali smo program, umetnike, predvnu i inspirativnu publiku i prostor u kojem možemo da se družimo.

Onda smo odlučili da krenemo dalje. Kada sam shvatio da će našu publiku činiti deca, pozvao sam bale-rine iz Narodnog pozorišta, klovno-

ve-lekare i mađioničara Đorđa Kaurina da nastupe zajedno s nama, pa smo u koncert ubacili i koreografske tačke, klovnovske ludorije i mađioničarske trikove. Od samog početka kroz neku vrstu prakse u vidu rada sa mnogim učesnicima su i studenti Fakulteta za medije i komunikacije iz klase Sanje Petričić, pa sam i njih zamolio da pomognu. Jedna od studentkinja, Dunja Stojičić, ozbiljno je shvatila moj poziv i obezbedila slatkiše iz fabrike Jaffa – Crvenka. Onda sam pozvao neke svoje drugare u firmi Marbou i oni su dali još tri puta po sto grickalica,

a naša prijateljica Jelisaveta Bijelić iz Delta fondacije poklonila nam je sto primeraka bogato opremljenih bajki za decu. Na kraju se na samom koncertu pojavio i Neša Radović, vlasnik najvećih igraonica u gradu koje se zovu Cirkus i objavio publici kako su svi dobrodošli da se svakog dana od 7 do 14 sati kod njega besplatno igraju.

Koncert je prošao predivno, deca su otišla kući presrećna i punih ruku poklona, a mi smo, ja mislim, bili još srećniji od njih. Došli smo s idejom da uradimo nešto lepo za njih, a izašli svesni da smo sebi priuštiti nešto fantastično.

Eto – toliko o mojim inicijalnim namerama. Počelo je veoma jednostavno, nepretenciozno, i ako smem da kažem autentično, ali odmah je postalo jasno da ceo koncept besplatnih programa ovakve vrste može i treba da funkcioniše na duge staze.

Zato sam pozvao nekoliko svojih prijatelja i napravio inicijativni odbor kampanje »Note iz srca«, u kojem se sada pored mene nalaze još princeza Jelisaveta Karađorđević, g. Božidar Đelić u ime Vlade Srbije, g. Nebojša Bradić u ime Ministarstva kulture, koje u budućnosti treba da nam pruži najozbiljniju logističku podršku, i g. Predrag – Miki Manojlović, kao osnivač Radionice Integracije, koja ljudima s hendikepom omogućava da kreiraju svoje umetničke programe.

Ideja nam je da tokom godina koje dolaze pokušamo da pokrijemo populaciju od oko sedamsto pedeset hiljada ljudi koji bi bili korisnici ovakvih programa. Na neki način većina njih je institucionalizovana kroz različita udruženja hendikepiranih, staračke domove, narodne kuhinje, vrtiće za nezbrinutu, izbegličku ili romsku decu. Počeli smo s koncertima, ali te programe mogu da čine i pozorišne predstave, čitanja poezije ili bajki za decu, plesne, pantomimske i mađioničarske predstave, slikarske i umetničke radionice, bioskopske predstave, zanimljive tribine... Sve ono što može da razveje monotoniju njihove teške egzistencije i daruje im radost, ljubav i osećaj da društvo i bližnji o njima misle i vode računa.

Pobornik ste ideje da lekovi nisu jedina terapija, nego da ljubav i sreća

moгу da budu podjednako delotvorni. Pruža li ovakav vid »terapije« zapravo mogućnost da se približimo osobama s posebnim potrebama i da im samim tim i pomognemo?

Ukazati čoveku pažnju podjednako je važno koliko i dati mu hleb. Svima nama je pored krova nad glavom, tople odeće i hranljivog obroka potrebna i ljubav da bismo živeli i preživeli. Već sam vam rekao da »terapija« funkcioniše u oba smera – ne samo od umetnika ka publici, nego i obrnuto. Na neki način isto važi i za celokupno

ka siromaštva (i duhovnog i materijalnog). Kako umetnost, ali i sami umetnici, mogu da pomognu kako bi se na pravi način pružila nada svim »siromasima«?

Mislim da »Note iz srca« daju jedan od odgovora na to pitanje. Naravno, to nije jedini način. Čuvena je izreka Dostojevskog: »Lepota će spasiti svet«. Umetnost je u tom smislu jedan od glavnih instrumenata lepote. Naravno, vaskolika lepota ogleda se i u lepoti duha i lepoti vrednosti koje živimo. Znamo da vrednosti

Ako hoćete da saznate nešto više o akciji »Note iz srca« i želite da se na bilo koji način priključite, posetite i internetsku stranicu na adresi:

www.noteizsrca.com

društvo, kada su u pitanju karitativne aktivnosti – učeći se empatiji, i društvo postaje bolje. Ko zapravo kome pomaže ostaje pitanje na koje se može različito odgovoriti.

Ove godine časopis Blagovest posebno obrađuje kompleksnost fenomena siromaštva pojedinaca i društva u celini, kao i uzroke nastan-

vremena u kojem živimo nisu, na žalost, najautentičnije. Osvrćući se da bacimo pogled na aktuelni civilizacijski trenutak rizikujemo da budemo pretvoreni u »stub soli«. U tom smislu smatram da je misija umetnika da se zajedno s estetskim bore i za etička načela.

Kako vidite današnje stanje i ulogu muzike u savremenom društvu i kulturi kojoj pripadamo?

Aristotel je govorio da su društvo i država upravo onakvi kakva je i muzika koja se u njima stvara i sluša. Površnost i vulgarnost koja je preplavila muzičku scenu zajednički je imenitelj svih segmenata društva. Ta činjenica naglašava i važnost misije koju na svojim plećima može izneti jedino prava, plemenita, ljubavljiva, nadom i verom prožeta umetnost. ■